

Sygn. akt I C 229/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2018 r.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny: S. S.

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Z. S., E. S.**

przeciwko **J. S.**

o zapłatę

postanawia:

przyznać **biegłemu sądowemu A. R.** wynagrodzenie w kwocie **164,76 zł** (słownie: sto sześćdziesiąt cztery złote 76/100) brutto za stawiennictwo na rozprawie w dniu 23 stycznia 2018 r. oraz tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku ze stawiennictwem na rozprawie.

UZASADNIENIE

Na wezwanie Sądu biegły sądowy A. R. stawiała się na rozprawie w dniu 23 stycznia 2018 r. celem złożenia ustnego wyjaśnienia do opinii złożonej uprzednio na piśmie.

Pismem z dnia 23 stycznia 2018 r. biegły sądowy A. R. złożyła fakturę VAT obejmującą wynagrodzenie za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę oraz tytułem poniesionych wydatków, opiewającą na kwotę 164,76 zł brutto.

Zgodnie z treścią art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.; dalej: ustawa) należności świadków, biegłych, tłumaczy, stron oraz mediatorów za prowadzenie mediacji na skutek skierowania przez sąd, przyznaje i ustala sąd lub referendarz sądowy.

W myśl art. 89 ustawy biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych dla wydania opinii – na podstawie złożonego rachunku. Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Powyższe precyzuje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 518, dalej: rozporządzenie), które stanowi w § 2, iż stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi – w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię – od 1,28 % do 1,81 % kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

W związku z powyższym oraz uwzględniając czas poświęcony przez biegłego na przygotowanie do rozprawy (2 godziny) i czas pobytu biegłego w sądzie w związku z wykonywaniem czynności na zlecenie Sądu (1 godzina), Referendarz

Sądowy przyznał biegłemu w tym zakresie wynagrodzenie w kwocie wnioskowane przez biegłego. Przyjętą przez biegłego sądowego stawkę zawartą w fakturze VAT oceniono jako prawidłową, co zostało również potwierdzone przez głównego księgowego tutejszego Sądu.

Na uwzględnienie, zdaniem Referendarza Sądowego, zasługuje również żądanie biegłego w przedmiocie zwrotu kosztów dojazdu do miejsca czynności wykonywanej na zlecenie tutejszego Sądu w wysokości 36,78 zł netto. Jak bowiem wynika z treści przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, biegłemu sądowemu przysługuje zwrot poniesionych kosztów przejazdu związanego ze stawiennictwem w miejscu czynności sądowej, przy czym środek transportu właściwy do odbycia podróży określa pracodawca, który na wniosek pracownika może wyrazić zgodę na przejazd samochodem osobowym (§ 3 cytowanego rozporządzenia). Odpowiednie zastosowanie tego przepisu uprawnia Referendarza Sądowego do określenia środka transportu właściwego do odbycia podróży przez biegłego. Nie musi to być środek najtańszy. Może więc być zaaprobowany przejazd samochodem osobowym.

W myśl § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 274, poz. 271 ze zm.) koszty używania pojazdów do celów służbowych pokrywa pracodawca według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być wyższe niż: 0,5214 zł. – dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika do 900 cm³, 0,8358 zł. – dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

W rozpoznawanej sprawie biegły sądowy oświadczył, że trasę z miejsca zamieszkania do siedziby tutejszego Sądu przebył samochodem osobowym o pojemności silnika powyżej 900 cm³, a jego koszt w obie strony (44 km) wyniósł 36,78 zł netto. Referendarz Sądowy uznał, że taki środek transportu jest w przedmiotowej sprawie dopuszczalny. Koszt podróży wyliczony przez biegłego sądowego mieści się w granicach wyznaczonych przez § 2 pkt 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27 poz. 271 ze zm.).

Wydatki poniesione przez biegłego, niezbędne dla wydania opinii, w tym w szczególności wydatki materiałowe, amortyzację aparatury badawczej oraz koszty dojazdu na miejsce wykonywania czynności, biegły dokumentuje za pomocą faktur lub rachunków albo kopii tych dokumentów, a w razie ich braku – za pomocą oświadczenia (§ 8 rozporządzenia).

Mając powyższe na uwadze Referendarz Sądowy przyznał biegłemu sądowemu zwrot kosztów podróży w wysokości wskazanej przez biegłego. Przyjętą stawkę w tym zakresie zawartą w rachunku oceniono jako prawidłową.

Jednocześnie Referendarz Sądowy ustalając wysokość należności biegłego miał na względzie, iż biegły sądowy jest płatnikiem podatku VAT i w związku z tym stawkę wynagrodzenia za godzinę pracy należało podwyższyć o kwotę podatku VAT w wysokości 23 % zgodnie z art. 89 ust. 4 ustawy, w myśl którego wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązującym do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.

Mając na względzie powyższe, Referendarz Sądowy na mocy art. 89 w związku z art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy